

ÎNCHEIERE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Birlic-95”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Birlic-95” împotriva Întreprinderii mixte „LKW-Aleks Spedition” societate cu răspundere limitată cu privire la repararea prejudiciului material și la cererea reconvențională a Întreprinderii mixte „LKW-Aleks Spedition” societate cu răspundere limitată împotriva Societății cu răspundere limitată „Birlic-95” cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Birlic 95”, admis apelul declarat de către Întreprinderea mixtă „LKW-Aleks Spedition” societate cu răspundere limitată, casată hotărârea Judecătoriai Hîncești din 18 august 2016 în partea admiterii parțiale a acțiunii inițiale și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii inițiale, iar în rest hotărârea a fost menținută, a fost respins recursul declarat de către Întreprinderea mixtă „LKW-Aleks Spedition” societate cu răspundere limitată împotriva încheierii Judecătoriai Hîncești din 23 septembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 24 august 2015, SRL „Birlic 95” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 27 februarie 2013, între SRL „Birlic-95”, în calitate de client și ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, în calitate de transportator a fost încheiat contractul de transport a încărcăturilor în circuitul internațional nr. 878/1.

Menționează că, conform pct. 3.2. al contractului enunțat, pentru transportarea pe rutele „Sankt Ingbert, Saarland, RFG - mun. Chișinău, RM, or.Taraclia, r-nul Taraclia, RM” și comuna Obersulzen, Rheinland, RFG - mun.Chișinău, RM – or. Taraclia, r-nul Taraclia, costul serviciilor de transport

constituie 2 500 Euro, iar conform pct. 2.1.3 din contract, transportatorul este obligat să asigure oferirea clientului, în timp util, a mijloacelor de transport în stare tehnică bună și potrivite pentru transportarea în termenele indicate în comanda de transport.

Susține că, conform comenzii nr. 3 din 15 martie 2013 la contractul enunțat, obiectul transportului îl constituiau 2 tractoare de model John DEERE 7230 R, cu remorca special pentru transportarea tehnicii negabaritice.

Afirmă că, la data de 22 martie 2013, SRL „Agroseminvest”, în calitate de beneficiar și SRL „Birlic-95”, în calitate de transportator au semnat anexa-comanda nr. 1 la contractul nr. 879 de transportare internațională a mărfurilor pe șosele, conform căreia transportatorul s-a obligat să transporte două tractoare de model John Deere 7230 R cu o platformă de 20 metri lungime de la punctul de încărcare Altenweddingen la punctul de descărcare Republica Moldova, or.Taraclia.

Relevă că, la data de 10 aprilie 2014, SRL „Agroseminvest” a depus în Judecătoria Taraclia cerere de chemare în judecată împotriva sa cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 3 000 Euro, invocând că, în rezultatul neexecutării contractului-comandă și a prevederilor Convenției relative la contractul de export internațional al mărfurilor pe șosele, SRL „Birlic-95” i-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 3 000 Euro.

Mai relevă că, în motivarea acțiunii, SRL „Agroseminvest” a indicat că, la data de 04 aprilie 2014, „Paul Peters” a expediat în adresa sa o reclamație, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat companiei germane pentru executarea necorespunzătoare de către SRL „Agroseminvest” a obligației de primire a mărfii în sumă totală de 3 000 Euro și, anume, pentru achitarea serviciilor de păstrare a mărfii expediate în adresa furnizorului „Landmaschinen Vertrieb Altenweddingen GmbH”, cheltuieli pentru deplasarea reprezentantului la locul încărcării și însoțirea ulterioară a mijlocului de transport al SRL „Birlic-95”, costul încărcării și descărcării suplimentare a mărfurilor.

Invocă că, SRL „Agroseminvest” a mai indicat că, cerințele companiei germane au fost întemeiate și declarate în strictă corespundere cu prevederile Convenției ONU asupra contractelor de vânzare-cumpărare internațională a mărfurilor din 11 aprilie 1980, astfel, a transferat pe contul bancar al acestei companii suma de 3 000 Euro, cu titlu de prejudiciu material cauzat.

Declară că, prin încheierea Judecătoriai Taraclia din 13 mai 2014 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, iar prin hotărârea judecătorească a aceleași instanțe din 22 septembrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 aprilie 2015 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2015, a fost admisă acțiunea și au fost încasate din contul SRL „Birlic-95” în beneficiul SRL „Agroseminvest” suma de 3 000 Euro, cu titlu de prejudiciu material și suma de 9 158 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Menționează că, prin hotărârea Judecătoriai Taraclia din 22 septembrie 2014 s-a constatat faptul că, SRL „Birlic-95”, pentru executarea contractului încheiat cu SRL „Agroseminvest”, a încheiat cu ÎM „LKW-Aleks Spedition”

SRL contractul de transport internațional a mărfii pe șosele nr. 878/1 din 27 februarie 2013, iar conform anexei nr. 3, s-a obligat să transporte cu remorca specială pentru transportarea tehnicii negabaritice de la punctul de încărcare Germania la punctul de descărcare Republica Moldova, or. Taraclia două tractoare de model John Deere 7230R, precum și faptul executării necorespunzătoare de către SRL „Agroseminvest” a obligației de preluare a mărfii, neexecutare care a survenit ca urmare a acțiunilor SRL „Birlic-95”, care nu și-a executat obligațiile contractuale asumate față de SRL „Agroseminvest” și nu a prezentat platforma cu lungimea de 20 metri la punctul de încărcare Germania, în termen de până la data de 25 martie 2013, acțiuni care au dus la suportarea cheltuielilor suplimentare din partea companiei „Paul Peters” în sumă de 3 000 Euro.

Solicită încasarea din contul lui ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a sumei de 3 000 Euro, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 9158 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată conform hotărârii Judecătorei Taraclia din 22 septembrie 2014, precum și încasarea taxei de stat în sumă de 2094 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Birlic-95” cu privire la declararea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâta a indicat că, acordul nr. 3 din 15 martie 2013 la contractul de transport a încărcăturilor în circuitul internațional nr.878/1 din 27 februarie 2013 nu este semnat bilateral, iar lipsa consimțământului atrage nulitatea actului juridic și ca consecință, nu produce efecte juridice, astfel, nu există teme pentru repararea prejudiciului pretins cauzat SRL „Birlic-95”.

Solicită declararea nulității acordului nr. 3 din 15 martie 2013 la contractul de transport a încărcăturilor în circuitul internațional nr. 878/1 din 27 februarie 2013, încheiat între SRL „Birlic 95. Și ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 18 august 2016 acțiunea inițială a fost admisă parțial și au fost încasate din contul ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL în beneficiul SRL „Birlic-95” suma de 3 000 Euro, cu titlu de prejudiciu material și suma de 9 158 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată conform hotărârii Judecătorei Taraclia din 22 septembrie 2014, precum și taxa de stat în sumă de 2 295 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei. A fost respinsă acțiunea reconvențională ca neîntemeiată.

Admițând parțial acțiunea inițială, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, prin hotărârea Judecătorei Taraclia din 22 septembrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 aprilie 2015 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2015, a fost admisă acțiunea înaintată de către SRL „Agroseminvest” împotriva SRL „Birlic-95”, intervenient accesoriu ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și au fost încasate din contul SRL „Birlic-95” în beneficiul SRL „Agroseminvest” suma de 3 000 Euro, cu titlu de prejudiciu material și suma de 9 158 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Totodată, prima instanță a reiterat că, prin hotărârea Judecătoriai Taraclia din 22 septembrie 2014 s-a constatat faptul că, SRL „Birlic-95”, pentru executarea contractului încheiat cu SRL „Agroseminvest”, a încheiat cu ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL contractul de transport internațional a mărfii pe șosele nr. 878/1 din 27 februarie 2013, iar conform anexei nr. 3, ultima s-a obligat să transporte cu remorca specială pentru transportarea tehnicii negabaritice de la punctul de încărcare Germania la punctul de descărcare Republica Moldova, or. Taraclia două tractoare de model John Deere 7230 R, precum și faptul executării necorespunzătoare de către SRL „Agroseminvest” a obligației de preluare a mărfii, neexecutare care a survenit ca urmare a acțiunilor SRL „Birlic-95”, care nu și-a executat obligațiile contractuale asumate față de SRL „Agroseminvest” și nu a prezentat platforma cu lungimea de 20 metri la punctul de încărcare Germania, în termen de până la data de 25 martie 2013, acțiuni care au dus la suportarea cheltuielilor suplimentare din partea companiei „Paul Peters” în sumă de 3 000 Euro, fapte care prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) CPC sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze la care participă aceleași părți.

De asemenea, prima instanță a reiterat că, acțiunea de regres constituie un obiectiv esențial în vederea protejării drepturilor și intereselor afectate de către pârâtă, or, la data de 27 februarie 2013, între ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, în calitate de transportator și SRL „Birlic-95”, în calitate de client a fost încheiat contractul nr. 878/1 de transport a încărcăturilor în circuitul internațional, iar conform comenzii nr. 3 din 15 martie 2013 la acest contract, pârâta s-a obligat să transporte cu remorca specială pentru transportarea mărfurilor negabarite de la punctul de încărcare Germania, Schonebeck la punctul de descărcare Republica Moldova, or. Taraclia două tractoare de model John Deere 7230 R cu lungimea de 5,7 m, înălțimea de 3,32 m., lățimea de 2,55 m., iar în total un tractor fiind de greutatea de 12,5 tone.

Respingând acțiunea reconvențională, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, constatările efectuate prin hotărârea Judecătoriai Taraclia din 22 septembrie 2014 au fost contestate de către ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, iar în cererea de apelul au fost invocate circumstanțe similare celor indicate și în cererea reconvențională, or, Curtea de Apel Cahul s-a expus asupra faptelor respective prin decizia din 21 aprilie 2015, respingând ca neîntemeiat apelul, mai mult ca atât, nu au fost prezentate probe pertinente în susținerea poziției sale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de către SRL „Birlic-95”, admis apelul ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii parțiale a acțiunii și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea inițială ca neîntemeiată. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută. A fost respins recursul declarat de către ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL împotriva încheierii Judecătoriai Hîncești din 23 septembrie 2015.

Respingând acțiunea inițială, instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în baza contractului nr. 879 din 22 martie 2013 și anexei nr. 1 la

contractul menționat, SRL „Birlic-95” și-a asumat obligația să transporte pentru SRL „Agroseminvest”, din Germania, două tractoare John Deere 7230R, transportarea urmând a fi efectuată cu o platformă cu o lungime de 20 metri și o greutate de 30 tone.

De asemenea, instanța de apel a mai reținut că, pentru executarea obligațiilor asumate față de SRL „Agroseminvest”, SRL „Birlic-95” a făcut o comandă de transport către ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, în baza contractului nr. 878/1 de transport a încărcăturilor în circuitul internațional, încheiat între ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL și SRL „Birlic-95” la data de 27 septembrie 2013, prin care a cerut oferirea unei platforme pentru transportarea a două tractoare cu greutate totală de 25 tone, din Germania (Shioebeck) în Moldova (Taraclia). În comanda de transport enunțată nu este indicată lungimea platformei pentru care s-a făcut comanda, ultima punând la dispoziție o platformă de 16 metri.

Astfel, în situația în care SRL „Birlic-95” nu a comandat oferirea unei platforme cu lungimea de 20 metri pentru transportarea din Germania a celor două tractoare, nu este îndreptățită să invoce neexecutarea corespunzătoare de către ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a comenzii de transport din 15 martie 2013. Respectiv, neîndeplinirea corespunzătoare de către SRL „Birlic-95” a obligațiilor asumate față de SRL „Agroseminvest” prin contractul nr. 879 din 22 martie 2013 și anexa nr. 1 la acest contract nu poate fi imputată ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL.

În așa circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că, SRL „Birlic-95” nu este îndreptățită să pretindă repararea de către ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a prejudiciului suportat ca urmare a neexecutării obligațiilor asumate de către SRL „Birlic-95” față de SRL „Agroseminvest”.

La data de 19 mai 2017, SRL „Birlic-95” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, iar concluziile instanței sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere.

Menționează că, temei de înaintare a prezentei cererii de chemare în judecată în ordine de regres este hotărârea Judecătoriai Taraclia din 22 septembrie 2014, prin care au fost încasate din contul SRL „Birlic-95” în beneficiul SRL „Agroseminvest” suma de 3 000 Euro, cu titlu de prejudiciu material și suma de 9158 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Susține că, prin hotărârea Judecătoriai Taraclia enunțată s-a constatat faptul că, SRL „Birlic-95”, pentru executarea contractului încheiat cu SRL „Agroseminvest”, a încheiat cu ÎM „LKW-Aleks Spedition” contractul de transport internațional a mărfii pe șosele nr. 878/1 din 27 februarie 2013, iar conform anexei nr. 3, ultima s-a obligat să transporte cu remorca specială pentru transportare a tehnicii agabaritice de la punctul de încărcare Germania la punctul de descărcare Republica Moldova, or. Taraclia două tractoare de model John

Deere 7230R, precum și faptul executării necorespunzătoare de către SRL „Agroseminvest” a obligației de preluare a mărfii, care a survenit ca urmare a acțiunilor SRL „Birlic-95” de neexecutare a obligațiilor contractuale asumate față de SRL „Agroseminvest” și nu a prezentat platforma cu lungimea de 20 metri la punctul de încărcare Germania, în termen de până la data de 25 martie 2013, acțiuni ce au dus la suportarea cheltuielilor suplimentare din partea companiei „Paul Peters” în sumă de 3 000 Euro.

Relevă că, la data de 27 februarie 2013, între SRL „LKW-Aleks Spedition” și SRL „Birlic-95” a fost încheiat contractul de transport a încărcăturilor în circuitul internațional nr. 878/1, iar conform pct. 2.1.3 al contractului, transportatorul este obligat să asigure oferirea în timp util a mijloacelor de transport clientului în stare tehnică bună și potrivite pentru transportarea respectivă în termenele indicate în comanda de transport.

Afirmă că, conform comenzii nr. 3 din 15 martie 2013 la contractul enunțat, obiectul transportului îl constituia două tractoare de model John Deere 7230R cu remorca specială pentru transportarea tehnicii negabaritice.

Invocă că, la data de 22 martie 2013, între SRL „Agroseminvest”, în calitate de beneficiar și SRL „Birlic-95”, în calitate de transportator a fost semnată anexa - comanda nr. 1 la contractul nr. 879 de transportare internațională a mărfurilor pe șosele, conform căreia transportatorul s-a obligat să transporte două tractoare de model John Deere 7230 R cu o platformă de 20 metri lungime de la punctul de încărcare Altenweddingen la punctul de descărcare Republica Moldova, or. Taraclia.

Astfel, consideră că, conform comenzii nr. 3 din 15 martie 2013, SRL „Birlic-95”, pentru transportarea a două tractoare de model John Deere 7230 R, a dat comandă ÎM „LKW-Aleks Spedition” de trailer pentru transportul de mărfuri agabaritice, or, conform prevederilor art. 5 din Codul transporturilor rutiere, noțiunea de transport rutier agabaritic semnifică operațiune de transport rutier care se efectuează cu depășirea masei maxime și/sau a dimensiunilor maxime admise, iar conform pct. 3 din Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1073 din 01 octombrie 2007, prin gabarit depășit se înțelege depășirea limitelor de lungime, lățime sau înălțime prevăzute la pct. 8 al prezentului Regulament, care reglementează că, dimensiunile de gabarit maximum admisibile (inclusiv a încărcăturii) ale mijloacelor de transport, pentru efectuarea transporturilor pe drumurile publice ale Republicii Moldova sunt următoarele: lățimea - 2,50 m. (cu excepția vehiculelor frigorifice cu caroserie izotermică și pereți groși se admite lățimea de maximum 2,60 m); - înălțimea - 4 m., lungimea vehicul fără remorcă - 12 m., vehicul cu remorcă - 12 m., vehicul articulat - 16,5 m., autobuz sau troleibuz articulat - 18 m., autovehicul cu remorcă (autotren) - 20 m.

În acest context, susține că, nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că, în comanda de transport din 15 martie 2013 nu este indicată lungimea platformei, or, conform comenzii nr. 3 din 15 martie 2013, la rubrica „ТИП

ПОДНИЖПОГО СОСТАВА” este indicat expres modelul remorcii și anume „Спец. Трал для перевозки негабаритных грузов”.

Astfel, invocă că, este o legătură de cauzalitate între inacțiunile intimății și prejudiciu pe care îl pretinde, dat fiind faptul că, ÎM „LKW-Aleks Spedition” nu și-a executat obligațiunile contractuale asumate și nu a prezentat platforma cu lungimea de 20 metri pentru transportarea tractoarelor de model John Deere 7230R.

Consideră că, instanța de apel eronat a constatat și faptul că, SRL „Birlic-95” nu a comandat ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL o platformă cu lungimea de 20 metri pentru transportarea celor două tractoare din Germania, dar o platformă pentru transportarea a două tractoare cu greutatea de 25 tone. Or, aceste tractoare, având o greutate de 25 tone, se constată că fac parte din categoria mărfurilor agabaritice, iar pentru a fi transportate este necesar de trailer pentru transportarea încărcăturilor agabaritice.

Relevă că, agabaritice se consideră încărcăturile cu greutatea de peste 23 tone, iar din categoria acestora fac parte tractoarele, utilaje agricole, structuri metalice, cisterne și rezervoare, containere, precum și orice alte produse ce depășesc dimensiunile sau greutatea standard.

Menționează că, prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite prin hotărârea Judecătorei Taracalia din 22 septembrie 2014 sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Susține că, constatările din hotărârea Judecătorei Taracalia din 22 septembrie 2014 au fost contestate de intimată, iar în cererea de apel împotriva hotărârii primei instanțe din 18 august 2016 au fost invocate aceleași circumstanțe ca și în cererile apel și recurs împotriva hotărârii Judecătorei Taracalia din 22 septembrie 2014.

Invocă că, a solicitat încasarea taxei de stat în sumă de 2 094 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei suportate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Agroseminvest” împotriva SRL „Birlic 95”, intervenient accesoriu ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL cu privire la repararea prejudiciului material cauzat și prima instanță urma să se expună asupra cheltuielilor de asistență juridică raportate la măsurile procesuale care au fost întreprinse de către avocat în cauza enunțată și, anume că, acesta a reprezentat interesele SRL „Birlic-95” în prima instanță, instanța de apel și instanța de recurs, a întocmit și actele procesuale necesare cauzei, iar suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, este una rezonabilă și proporțională, corespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei și susceptibilă compensării.

Mai invocă că, la depunerea cererii de apel împotriva hotărârii Judecătorei Taracalia din 22 septembrie 2014, conform ordinului de plată din 02 februarie 2015, a achitat taxa de stat în sumă de 1 294 lei, iar la depunerea cererii de recurs a achitat taxa de stat în sumă de 830 lei conform ordinului de plată din 26 mai 2015, iar în total a achitat suma de 2 094 lei.

Prin referința depusă la data de 10 iulie 2017 ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Birlic-95” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Birlic-95”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Teba Prim” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Birlic-95” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic